

ע"פ 30964/12 - רמזי סלאיימה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים שבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 17-12-30964

לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד

כב' השופט כרמי מוסק

כב' השופט שירלי רנر

המעערע

רמזי סלאיימה

ע"י ב"כ עו"ד ריאד סוויעת

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

פסק דין

ערעור על גזר דיןו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט אוחד גורדון) מיום 1.11.17 בת"פ
43677-04-14.

כללי

1. המערער הורשע על יסוד הودאותו בجرائم מוות ברשלנות ונדון לארבעה חודשים וחודשי מאסר לרצוי בעבודות שירות, 3 חודשים מאסר על תנאי בגין העבירה בה הורשע וצו מב奸 למשך שנה. הערעור מופנה כנגד חומרת העונש.

2. המערער הועמד לדין ביחיד עם 7 נאשמים נוספים. ואלה המעשים בהם הוא הורשע: ביום 10.12.8 בעית לילה ביצעה חברת "פאיז חוסין" לבקשת חברת "הגיכון" ובאמצעות קבלני משנה עבירות שאיבה לניקוי מערכת ניקוז בדרך בר לב בירושלים. במהלך העבודה עליה קושי בניקוז הבור והמערער ושני נאשמים נוספים משכו והניחו את צינור הביבונית לרוחב נתיבי הנסיעה, אל בור ניקוז בנתיב השמאלי בכיוון הנגדי. הצינור היה בצבע שחור ולא סומן בצבעי זהירה. בוחן תנועה שחלף במקום עצר את הנیدת והעיר לנאים על העדר שימוש באמצעי הבטיחות הנדרשים, והם החלו בקייפול הצמוד והצינור. במקום עבר המנוח, שרכב על אופנו ונפגע מהצינור, שבחלקו היה מוגבה מעל פני הקרקע. למנוח נגרמו חבלות שהובילו למוות ביום 28.1.11. המערער ושני הנאשמים נוספים הורשו בכך שפעלوا ברשלנות כאשר הניחו את הצינור לרוחב נתיבי הנסיעה והחיזרו את הצמוד לביבונית בחוסר זהירות ובניגוד לכל הנחיה והוראת בטיחות המתיחסת לביצוע עבודות ניקוז ביבוב בכביש.

3. חלק מהסדר הטיעון, הוסכם כי המשיבה תגביל עצמה בטיעון לעונשו של נאשם 7 למספר חודשים בעבודות שירות ומאמסר על תנאי.

עמוד 1

טענות הצדדים

4. ב"כ המערער טוען כי יש לקבוע מתחם עונשה שנע בין מאסר מוותנה ושל"ז ועד למאסר קצר שירוצה בעבודות שירות, בהתאם לרמת העונשה הנהוגה במקרים דומים, ולאחר את המלצה השירות המבחן ולהטיל על המערער צו של"ז וכן מבחן לשנה. לחופין, להשוו את עונשו של המערער לנאים 8 (סעיד טאהה) ולהטיל עליו 3 חודשים מאסר שירות בעבודות שירות. טוען כי העבירה בוצעה מתוך חוסר זהירות והתרשלות כתוצאה מההלך חשש המערער, שהוא כבן 22 באותה עת, נוכח דרישת בוחן התנוועה המשפטית להחזיר את הциינור לביביות באופן מיידי. עוד טוען כי יש להתחשב לפחות בנסיבות הבאות: לעבירה לא קדם תכנון מוקדים; חלקו של המערער ביצוע העבירה הינו חלקי בלבד, שכן הוא גלגל את הциינור והחזירו לביביות בלבד עם נאים 6 ו- 8; המערער היה נהג שהחל את עבודתו מספר ימים לפני האירוע ומילא אחריו הוראות נאים 5 שהיה אחראי בשטח; לא הפעלה אלימות ולא היה שימוש בכך לצורך ביצוע העבירות. המערער הביע נזקקות טיפולית בפניו כנגד המבחן ומתיבציה להשתקם; שיחתו למאסר בעבודות שירות תפגע קשות בפרנסת משפחתו; למערער נגרמו נזקים רגשיים מעצם חשיפתו לפגיעה הקשה של המנוח; הוא קיבל אחירות מלאה על מעשיו, הביע צער וחרטה; כמו כן, אין לו עבר פלילי קודם. עוד טוען הסגנור לחוף הזמן ופירט כי העבירה בוצעה בשנת 2010, כתוב האישום הוגש בשנת 2014 וגזר דין של המערער ניתן ביום 1.11.17, בחוף כבע שנים מהאירוע עצמוו, באופן שגרם עינוי דין למערער. עוד טוען כי במקרה דין שנה אף הצדק להخرج לפחות בנסיבות העונשה נוכח סיכוי שיקומו של המערער.

נותן עוד כי נאים 5, מנהל העבודה והאחראי, ישב ברכב, אף המאשימה בטיעוניה לעונש סבירה חלקו גדול חלקו של המערער שעבד כנהג, עבד חדש בלבד, התבקש לחת יד וחלקו קטן חלקו של מנהל העבודה, אולם בית משפט קמא קבע כי חלקו של מנהל העבודה קטן חלקו של המערער, וכן לגבי שלושת העובדים. בית משפט קמא קבע את חלקם חלקו של המערער, והמאשימה אשר ייחסה לנאים 6 עבירה קלה יותר מהעבירה אשר ייחסה למערער שהוא הנהג, וכן "נתן יד" באירוע. כמו כן, עונשו קל יותר זאת לאור העבר הפלילי של המערער, שאין לו ממשמעות לעניינו. למערער נגרם נזק נפשי, חברתי ומשפחתי ממופרט בתסוקיר. על כן, לאור לחוף הזמן, יש להקל בעונשו מהמטעים שפורטו, ותורן שנקבע מתחם מוגעיה בעוניינו של המערער, ולהטיל את העונשים שהומלכו על ידי שירות המבחן, או לחופין, להשוו את עונשו לזה של נאים 6 או של נאים 8.

5. ב"כ המשיבה טועה כי לא נפלה טעות בגזר דין של בית משפט קמא. בית משפט קמא ערך מדרג מנומך. נאים 5 ישב ברכב. המערער ונאים נוסף היו אלה שמתוחו את הциינור ולאחר מכן מכני קיפלו אותו באופן רשלני. כל אחד נעשן בהתאם למעשיו ולנסיבותיו. רשלנות המערער הייתה גבוהה הן בהנחת הциינור והן בקייפולו, זאת כאשר מתוח צינור בלילה, לרוחב הכביש ללא אמצעי זהירות ולצד זאת קיימת תוכאה טריגית. בעבורות רשלנות מדובר, בדרך כלל, באנשים נורמליים ולכך נסיבות אישיות ושיקום אינם רלבנטיים. בית משפט קמא ראה אחירות נאים 5 כמשמעותית גם פחות מאחריות נאים 6 ו-7. עוצמת האחירות שלהם היא שווה, כאשר ברור שהנחת צינור בנתיב תחבורה, שעה שכלי רכב ממשיכים לנסוע הנה מסוכנת ועל המערער היה להפעיל היגיון פשוט. בית משפט קמא התייחס גם לעברו של המערער (אף שעברו מאוחר יותר) ולא ניתן היה להתעלם מכך. על כן יש לדוחות את הערעור.

taskir_shirot_mabhan

6. מתסקרים שירות המבחן שנערך בעניינו של המערער עולה כי הינו בן 29, נשוי ואב לשלושה ילדים, אחד מהם סובל מסתומה קשה, עובד בעבודות מזדמנות ומצוי בחובות כספים, רישונו נשלל והוא אינו יכול להמשיך לעבוד כנוגע משאית. פורטו נסיבות חיים מורכבות בהן גדול. בעברו שתי הרשויות בעבירות החזקת סכין, רכוש, והפרת הרואה חוקית מהשנים 2010 ו- 2014. המערער קיבל אחריות על חלקו במעשים והבע צער. שירות המבחן התרשם כי במקרה זה והחטיפה לתאונה השפיעו על מצבו הרגשי של המערער, שהוא בן 21 בעת האירוע, וכי הוא בעל ערכים נורמטיביים. הומלץ על של"ז וצו מבן לשך שנה וכי אם יגדר מסר, יהיה לתקופה קצרה וירוצה בעבודות שירות.

דין

7. דין הערעור להידחות.

כללו, כי ערכאת הערעור לא גוזרת מחדש את העונש, אלא בוחנת את סבירות גזר הדין של הערכאה הדינית, וכי התערבותה בעונשים שנגזרים שמורה למקרים חריגים בלבד, בהם נפלת טעות מהותית, או כאשר העונש שנגזר סוטה באופן קיצוני מרמת הענישה הרואיה. לאחר בינת טיעוני הצדדים, הגיעו לכלל מסקנה כי דין הערעור להידחות, הוואיל ולא נפלת כל טעות מהותית בגזר הדין.

לזכות המערער עומדת הودאות במיחס לו, שאמנם באה לאחר שנשמעה פרשת התביעה, אך תרמה לחיסכון בזמן שיפוטו וליעול ההליכים, האחריות שלקה על המעשים, הבעת חרטה מצדו, גילו הצעיר, חלוף הזמן מעט ביצוע העבירות ועד להגשת כתוב האישום והימשכות ההליך עד לגזר הדין. בית משפט התחשב גם לקללה בכך שהמערעער והנאשמים האחרים גלגו את הציינור בחופזה ובلحץ משומ שנדרשו לעשות כן על ידי איש משטרתו, והתחשב לקללה גם בנסיבות חיו המורכבות של המערער, שפורטו בתסקרי שירות המבחן, מצבו הכלכלי הקשה וקשהו התעסוקתיים כיום ובנסיבות האחרונות, נכונותו לשתף פעולה במישור הטיפולי ובהשפעת המקרה עליו במישור האישי והרגשי, כמפורט בתסקירות.

מайдך, לחובת המערער נזקפת חומרת העבירה שביצע. רשותו של המערער, בציורוף זו של יתר הנאים, גרמה להצבת מכשול בדרך, אותו כינה בית משפט קמא ולא בכדי, "מלכודת מוות", שהובילה למוות המיותר של המנוח, יהונתן נחום ז"ל, שהוא בן 21 בלבד במוותו. מעשייהם אינם מסתכנים במחдел גרידא, שכן מדובר היה ביצירת סיכון - בעצם פרישת צינור ביובייט לרוחב נתיב בכביש מרכזי בו חולפים מכוניות ואופנועים בשעת לילה, והמשך בגלגולו של הצינור בצורה חפואה, נמרה ורשלנית שהובילה לתוכאות הטראיינות, אף היא בוצעה לאחר שבחון תנואה של חלוף באקראי במקום העיר להם על התנהלותם המסתוכנת. לא בכדי עמד בית משפט על כך כי העבירה דן נועדה לבסס סטנדרט זהירות הולם שימנע סיכון מיותר לפגיאות בחים וגוף, ובנסיבות המקרה דן משקלו של שיקול ההרתה האישי נחלש מפני שיקול ההרתה הכלכלית ועל העונש לבטא זאת. לפיכך, בנסיבות דין, העונשים שקבעו בית משפט קמא מקובלים علينا ולא מצאנו מקום להתערב בהם.

אשר-על כן, הערעור נדחה.

המערער יתייצב לריצוי עונשו ביום 18/6/8, כאמור בחוות דעת הממונה.

ניתן היום, יז' באיר, תשע"ח, 2 במאי, 2018, במעמד ב"כ המערער, המערער וב"כ המשיבה.

שirlī Rnrr, Shofat

Carmi Moshk, Shofet

Rafi Carmel, Shofet

Ab"Z